

THE BLUE CITY

Un mai sap si aquell dia serà el dia. El nostre dia va sorgir quan menys ho esperàvem. Ja feia un parell o tres dies que plovia a Sant Climent de Llobregat i no podiem sortir al pati a jugar. La majoria de nois jugaven a jocs de taula, altres compartien estones amb altres companys de l'escola i un grup de noies van montar una paradeta de mercat. Aquesta paradeta no era una parada qualsevol, tenia productes fets per elles amb plastilina i fins i tot varios tipus de monedes també fabricades per elles. Va sonar la cançó que anuncia que s'ha acabat l'estona d'esbarjo i havíem de tornar a la realitat de l'aula per tornar a fer classe i mentre alguns recollien vam observar què allò que passava amb aquella paradeta continuava cridant l'atenció de les persones que ja hi jugaven en ella i de la resta d'alumnes de l'aula. M'agradava el que veia. M'agradava molt. Veia els infants com a través d'un senzill joc eren capaços de compartir idees, d'innovar, de crear, però sobretot de gaudir amb allò que estaven fent. Vam decidir allargar aquesta estona lliure uns minuts, no recordo si eren 10, 15 o mitja hora. Va ser el temps suficient perquè tota la classe es sumergís en aquell joc que acaben de crear unes nenes i després de manera espontànea i senzilla un interès molt gran pel grup-classe.

Aquella setmana plujosa, on a mestres i alumnes ens agrada tant que no plogui per desconnectar i poder descansar una estona va sorgir algo magnífic. Va sorgir el nostre poble.

Doncs així va començar tot. A l'escola Sant Climent utilitzem la conversa entre els alumnes com a eina d'aprenentatge. Vam conversar i conversar i la idea inicial d'un mercat va derivar en que podríem crear un poble, no un poble qualsevol, sinó el Nostre Poble. Va ser quan l'Èric va dir que ens hauríem d'organitzar i necessitaríem un ajuntament que ens ajudaria a que el poble funcionés correctament. Va ser quan un grup d'alumnes va decidir fer unes propostes per presentar-se a l'alcaldia i van haver d'elaborar una sèrie de propostes pel bon funcionament del poble. Tothom va escoltar aquestes propostes i una coalició (B.I.M Biel-Iago-Maria) es van agrupar i van guanyar aquestes eleccions.

Després de varies propostes de nom pel nostre poble, vam decidir que ens diríem THE BLUE CITY, ja que érem 4rt blau. Inmediatament van voler crear un escut per la ciutat, que ens representaria, i van sortir escuts molt interessants. Finalment, es van decidir per un escut on el fons fós de color blau, ja que el blau representava el color de la nostra classe i la nostra història, (teníem la nostra pròpia història, blau de l'aigua ja que el curs anterior vam treballar l'aigua com a eix principal) i al voltant de l'escut estava format per fulles perquè treballàvem a l'hort de l'escola.

Com a tota societat i ens havíem d'organitzar, la Maria va proposar de fer currículums i així poder optar a una feina per poder treballar. Aquí cadascú va poder escollir i dir allà on li agradaria treballar, es van inventar edats fictícies que vam aprofitar per fer un treball matemàtic molt interessant amb els anys de naixement.

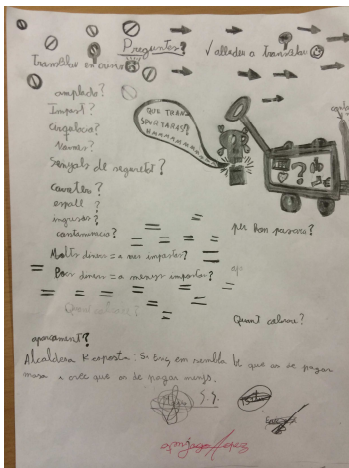
Les feines que volien desenvolupar els nens i nenes de la ciutat eren les següents:

Hospital: Evelyn, Maria i Carla J.
Polícia: Gerard I., Anna I Gerard P.
Banc: Izan G., Iago i Mario
Bar "El taco picante": Clàudia i Héctor
Restaurant: Noelia, Marina i Aina
Periodistes: Júlia i Biel
Transportista: Èric
Fàbrica: Izan M. i Aran
Farmàcia: Irene
Supermercat: Chiara i Carla M.

(plànol The Blue City)

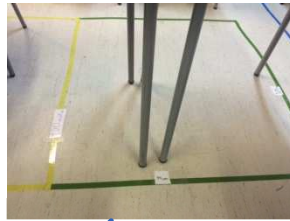
En referència a les professions, va sorgir un dubte. Evelyn, que treballava a l'hospital, no tenia clar com guanyaria diners, ja que la gent que tenia algun comerç es veia clar que tindrien ingressos, però no entenia com les metgesses podrien guanyar-se la vida si no els passava res als pacients. A través de les converses va sortir tot el tema dels impostos i dels serveis públics. Uns eren partidaris de pagar 50 euros a l'Ajuntament cada setmana, però van veure que això no seria just ja que hi havia comerços que només guanyaven 40 euros a la setmana. Va ser quan ens va sortir un treball molt interessant de percentatges i alhora de valors com la solidaritat o l'empatia, ja que l'Èric, el transportista, va guanyar molts pocs diners. Entre tots i totes van decidir que hi hauria gent que si no arribava a un mínim quedaria exclòs de pagar aquests impostos.

(dibuix espontani de l'Èric, el transportista)

Cada zona del pobles estava delimitada i vam fer un treball de mesures que els va engrescar molt. Vam treballar els perímetres i vam comparar superfícies utilitzant el propi cos (asseguts, estirats i de peu) com a unitat de mesura.

The blue city

QUIN ESPAI OCUPA EL NOSTRE NEGOCI?

ESPAI-UNITAT DE MESURA	DE PEU	ASSEGUTS	ESTIRATS
FARMÀCIA	Falten *	12	6
FÀBRICA	Falten *	9	4
SUPERMERCAT	24	11	5
HOSPITAL	Falten *	20	11
POLICIA	25	13	6
TRANSPORTISTA	4	2	1
AJUNTAMENT	16	6	3
QUIOSC	13	5	3
BANC	Falten *	15	8
BAR-RESTAURANT	Falten *	27	14

Cada dijous a la tarda el dedicàvem a construir la ciutat. Cadascú s'encarregava, amb material reciclat, de crear el banc, el supermercat, el restaurant, etc. i durant mitja hora fèiem joc simbòlic per jugar a la ciutat. Els alumnes anaven a sopar al restaurant, podien anar a comprar al supermercat, els policies s'encarregaven de dissenyar els carnets d'identitat dels ciutadans i ciutadanes... Fins i tot hi havia dues formes de pagament, en efectiu o amb targetes de crèdit que controlaven la gent del banc.

Totes les coses que anaven passant a The Blue City ho anaven redactant els periodistes de la ciutat, en Biel i la Júlia. Explicaven els acords que es preniën, les olimpíades que van dissenyar des de l'ajuntament...

Els nens i nenes de l'ajuntament de The Blue City van tenir la idea de celebrar unes olimpíades on tots els alumnes de la classe van crear les proves i el plannig a seguir, amb totes les seves puntuacions. A final de curs vam anar al camp de futbol de Sant Climent i vam gaudir d'aquesta jornada tant divertida que van crear.

OLIMPIADES TBC 2015

EL DIA 2-05-2015 ES REALITZARAN

LES OLIMPIADES TBC 2015.

AIXÒ ÉS EL QUE FAREM.

9:00/9:35	Arribada al camp
9:45/10:00	Jocs
10:05/10:20	Curses individuals
10:20/10:40	Curses de sacs
10:40/11:00	Curses amb peus lligats
11:00/11:25	Esmorzar
11:30/11:40	Curses de relleus
11:45/11:55	Estirar la corda
11:55/12:10	Lliure
12:10/12:30	Tornada a l'escola

CURSA DE RELLEUS

CURSA INDIVIDUAL-SACS

A	B	C	D
Chiara	Héctor	Gerard I	Mario
Izan G	Biel	Gerard P	Noelia
Carla M	Carla J	Júlia	Claudia
Evelyn	Aran	Izan M	Iago
Maria	Èric	Irene	Aina
	Marina	Anna	

CURSA PEUS LLIGATS

A	B	C	D
Chiara	Noelia	Iago	Aina
Héctor	Carla M.	Izan M.	Irene
Gerard I.	Carla J.	Evelyn	Marina
Mario	Júlia	Aran	Anna
Izan G.	Claudia	Maria	
Biel	Èric	Èric	
Gerard P.			

A	B
Biel-Evelyn	Marina-Héctor
Anna-Chiara	Júlia-Izan M
Iago-Gerard I	Noelia-Maria
Carla J-Claudia	Irene-Mario
Aran-Carla M	Gerard P-Èric
Izan G-Aina	

Durant el curs vam aprendre moltes coses que no surten als llibres de text. Amb els problemes que ens anàvem trobant i intentàvem resoldre vam millorar la nostra forma de relacionar-nos, vam poder viure en primera persona els valors de l'empatia, la solidaritat... a través del treball diari. Fins i tot vam crear el nostre propi idioma a través d'un treball de síl·labes!!!!

*Quella curs va ser molt titdiver i molt alespeci on vam dreapren
tesmol sesco i a reviu llormi treen tresnosal!!!*